

**POLITECHNIKA LUBELSKA
TOWARZYSTWO NAUKOWE ORGANIZACJI I KIEROWNICTWA
Oddział w Lublinie**

MENEDŻER XXI WIEKU

Redakcja naukowa

Ewa Bojar

LUBLIN 2004

Recenzent: Dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL

© Copyright 2004 Towarzystwo Naukowe Organizacji
i Kierownictwa Oddział Lublin

ISBN 83-7270-283-7

Druk: Wydawnictwo POLIHYMNIA Sp. z o.o.
ul. Deszczowa 19, 20-832 Lublin, tel./fax (0-81) 746-97-17
e-mail: poczta@polihymnia.pl
www.polihymnia.pl

SPIS TREŚCI

Wstęp	5
1. Międzynarodowe uwarunkowania działalności menedżerów	7
1.1. Globalizacja – wyzwania dla menedżerów (<i>Ewa Bojar</i>).....	7
1.2. Przepływy kapitału i technologii jako determinanty procesów ekonomicznych współczesnej gospodarki (<i>Eliza Frejtag-Mika</i>).....	15
1.3. Czynniki wiedzy w procesie umiędzynarodowienia przedsiębiorstwa (<i>Jerzy Czupiał</i>).....	21
2. Wiedza i umiejętności współczesnych menedżerów	28
2.1. Controlling jako metoda zarządzania współczesnym przedsiębiorstwem (<i>Wiesław Janik</i>).....	28
2.2. Koszt kapitału w podejmowaniu decyzji menedżerskich (<i>Grzegorz Socha</i>).....	42
2.3. Biznes plan w procesie restrukturyzacji – narzędzie współczesnego menedżera finansowego (<i>Andrzej Zbroja</i>).....	50
3. Cechy menedżerów XXI wieku	57
3.1. Współdziałanie – najważniejsza instrumentalna kompetencja menedżera publicznego (<i>Barbara Kozuch</i>).....	57
3.2. „Jakość” menedżera w XXI wieku (<i>Monika Łobaziewicz</i>)	64
3.3. Umiejętność komunikowania się i wyrażania własnych uczuć a skuteczność menedżera (<i>Krzysztof Markowski</i>)	75
3.4. Dylematy menedżera – zarządzanie w kryzysie (<i>Zygmunt Żminda</i>).....	87
3.5. Cechy dobrego menedżera w opinii prezesów banków spółdzielczych (<i>Tomasz Siudek</i>).....	91
3.6. Kompetencje i umiejętności menedżera organizacji wirtualnej (<i>Anna Żelazna-Blicharz</i>).....	99
3.7. Cechy charakterystyczne menedżera organizacji publicznej (<i>Joanna Jończyk</i>).....	107
4. Gospodarowanie i zarządzanie czynnikiem ludzkim	113
4.1. Zarządzanie ludźmi i talentami (<i>Jan Klimek</i>).....	113
4.2. Praktyka i teoria procesu redukcji kadry (<i>Jerzy Paszkowski</i>).....	126
4.3. Znaczenie stosowania polityki outplacementu dla przedsiębiorstwa (<i>Włodzimierz Sitko, Tomasz Trochonowicz</i>)....	133

5. Edukacja menedżerska	141
5.1. Edukacja menedżerska w Polsce w uczelniach w odniesieniu do rozwoju regionów (<i>Elżbieta Strzelecka</i>).....	141
5.2. Niezbędne kierunki doskonalenia uczelnianych systemów edukacji ekonomiczno-menedżerskiej (<i>Stanisław Konarski</i>).....	153
5.3. Koncepcja edukacji menedżerskiej w Instytucie Organizacji Systemów Produkcyjnych Politechniki Warszawskiej (<i>Jacek Baluk, Tadeusz Krupa, Teresa Ostrowska</i>).....	159
5.4. Wpływ rozwoju działalności usługowej na strategię wyższych uczelni (<i>Marcin J. Geryk</i>).....	175
5.5. Gra symulacyjna jako metoda aktywizująca w edukacji menedżera (<i>Jan Leśniak</i>).....	183
5.6. Indywidualny tok studiów na kierunkach menedżerskich – strategia kształcenia menedżerów w XXI wieku (<i>Jakub Bis, Tomasz Żminda</i>).....	192
Afilacje autorów	200

WSTĘP

Publikacja Menedżer XXI wieku stanowi kontynuację wydanej w 2003 roku książki pod tytułem „Menedżer XXI wieku. Ile wiedzy, ile umiejętności?” i jak poprzednia jest wielowątkowa. Autorzy publikacji, przedstawiciele wielu polskich ośrodków naukowych, praktycy a także studenci studiów menedżerskich przedstawili wyniki swoich badań i przemyśleń dotyczących międzynarodowych uwarunkowań działalności menedżerów, wiedzy, umiejętności i talentów wymaganych w biznesie, gospodarowania czynnikiem ludzkim oraz edukacji menedżerskiej.

Książka pokazuje doświadczenia ośrodków naukowych w zakresie badań dotyczących najważniejszych zadań menedżerów funkcjonujących w burzliwych czasach i w burzliwym otoczeniu w globalizowanym świecie. Pokazuje w jakim stopniu menedżerowie przygotowani do wykonywania ról społecznych ze względu na posiadane kwalifikacje i posiadane kompetencje. Może stanowić źródło wiedzy dla tych którzy mają wpływ na procesy kształcenia menedżerów w Polsce, przedsiębiorców, ale również dla studentów wydziałów zarządzania.

Ewa Bojar

3.3. UMIEJĘTNOŚĆ KOMUNIKOWANIA SIĘ I WYRAŻANIA WŁASNYCH UCZUĆ A SKUTECZNOŚĆ MENEDŻERA

Od menedżera wymaga się, aby był skuteczny. Zdaniem Druckera bycie skutecznym jest właściwym zajęciem dla szefa¹. Do niego i od niego zależy wydobywanie i nadawanie efektywności wszelkim siłom tkwiącym w zasobach firmy – przede wszystkim w zasobach ludzkich oraz neutralizowania ich możliwych słabości. Czyni to poprzez pięć podstawowych dla niego operacji, tj.: menedżer wyznacza cele, organizuje, motywuje, komunikuje się z pracownikami, ocenia ich efektywność oraz rozwija podległe mu kadry. Staje się on skuteczniejszym rozszerzając swe umiejętności i podnosząc swą wydajność we wszystkich pięciu wymienionych wyżej kategoriach swej pracy². Jednakże, aby być skutecznym, działać efektywnie menedżer „musi” rozwinąć dwie podstawowe umiejętności, a mianowicie umiejętność kierowania sobą, tj. zdolności wykorzystywania i udoskonalania własnych zasobów w życiu i pracy oraz zdolności przewodzenia zespołem, czyli umiejętność postępowania z ludźmi. Tylko ci menedżerowi, którzy mają efektywne związki z samym sobą i potrafią kierować sobą mogą tworzyć skuteczne relacje ze współpracownikami. Zdaniem Leidera istotą przywództwa i zarazem skuteczności w zarządzaniu firmą jest przewodzenie samemu sobie³. Tylko przez dobrą znajomość siebie, swoich słabych i mocnych stron⁴, menedżer może w szybko zmieniającej się rzeczywistości, w dobie wszechobecnej konkurencji dokonywać potrzebnych zmian osobistych, zespołowych i organizacyjnych.

Przewodzenie firmie wymaga także zdolności kierowania zespołem. Zdolności i umiejętności te przydają się niezależnie od tego, czy jest się w dyrektorskim gabinecie, czy na hali produkcyjnej. Umiejętność przewodzenia ludziom nie jest zapisana w genach, nie jest też zbiorem wrodzonych cech charakteru jest natomiast zestawem zachowań, poddających się obserwacji i możliwych do nauczenia⁵. Umiejętność przewodzenia zespołowi obejmuje między innymi umiejętność komunikowania się oraz umiejętność wyrażania własnych uczuć. Umiejętności te będą przedmiotem niniejszego artykułu. Są one

¹ Drucker P., F. (1994). Menedżer skuteczny. Kraków: Akademia Ekonomiczna.

² Drucker P., F. (1994). Praktyka zarządzania (s. 365 – 370). Kraków: Akademia Ekonomiczna.

³ Lider R., J. (1997). Ostateczne zadanie przywódcy. W: F. Hesselbein, M. Goldsmith, R.

Beckhard (red.). Lider przyszłości. Nowe strategie i metody działania na nadchodzącą erę (s. 117 – 126). Warszawa: Business Pres.,

⁴ Por. Drucker P., F. (2000). Zarządzanie w XXI wieku (s. 169 – 207). Warszawa: MUZA S.A.

Por. też Buckingham M., Clifton D., O. (2003). Teraz, odkryj swoje silne strony. Warszawa: MT Biznes.

⁵ Zob. Kouzes J., M., Posner B., Z. (1997). Siedem lekcji na temat kierowania wyprawą w przyszłość. W: F. Hesselbein, M. Goldsmith, R. Beckhard (red.). Lider przyszłości. Nowe strategie i metody działania na nadchodzącą erę (s. 191 – 200). Warszawa: Business Pres.,